

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317205820
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5317205820.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstříka, o návrhu navrhovateľky Mgr. C. M., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U Y., M. XXX/XX, V., t. č. E. - G. XXXX, právne zastúpenej: V4 Legal s. r. o., so sídlom Tvrdeho 4, 010 01 Žilina, IČO: 36 858 820, na rozvod manželstva s G. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U Y., M. XXX/XX, V., právne zastúpenému advokátskou kanceláriou JUDr. Michaela Poláčková, LL.M, so sídlom Palárikova 88, Čadca, IČO: 42 071 828 a na úpravu pomerov manželov k maloletej L. M., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 8P/34/2017-163 z 15.08.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. odvolaním nenapadnutým ponecháva nedotknutý.

Vo výrokoch II., III., IV., V., VI. a VII. rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. podľa § 1 ods. 1, 2, 3, § 18, § 19 ods. 1, 2, § 22, § 23 ods. 1, 2 Zákona o rodine rozviedol manželstvo účastníkov konania, keďže vzťahy medzi manželmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že nemôže plniť svoj spoločenský účel z dôvodu zlej komunikácie s manželom, pre ktorú nadviazala známosť s iným mužom, s ktorým žije v spoločnej domácnosti a čaká s ním dieťa. Vo výroku II. podľa § 24 ods. 1, 2, 4, § 25 ods. 2 Zákona o rodine maloletú zveril na čas po rozvode do striedavej osobnej starostlivosti rodičov po dobu jedného týždňa s určením doby, spôsobu odovzdania a povinnosti otca zabezpečiť pre maloletú dopravu do a zo školského zariadenia počas vyučovania v školskom roku 2018 až 2019 počas prvého týždňa v kalendárnom mesiaci, počas ktorého sa bude maloleté dieťa nachádzať v starostlivosti matky. Ďalej určil osobitnú úpravu striedavej osobnej starostlivosti počas vianočných, novoročných sviatkov a veľkonočných prázdní. Vo výroku III. rozhodol, že maloletú odovzdá rodič, ktorý ju má v osobnej starostlivosti tomu rodičovi, ktorý bude vykonávať osobnú starostlivosť v mieste bydliska odovzdávajúceho rodiča. Vo výroku IV. rozhodol, že rodič, ktorý nemá maloletú v osobnej starostlivosti, má právo ju navštevovať. Vo výroku V. rozhodol, že maloletú budú zastupovať v bežných veciach a spravovať jej majetok obaja rodičia. Vo výroku VI. rozhodol, že výživné na maloletú rodičom neurčuje. Vo výroku VII. určil, že školským zariadením, ktoré bude maloletá navštevovať, je Základná škola Rázusova, č. 2260, Čadca, a to za účelom realizácie povinnej školskej dochádzky. Vo výroku VIII. rozhodol, že žiadny z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

Pokiaľ ide o úpravu práv a povinností rodičov k maloletej na čas po rozvode, túto zveril do striedavej rodičovskej starostlivosti vychádzajúc z jej dlhodobého bezproblémového faktického stavu trvajúceho 1 rok. Vychádzal aj z vyjadrenia samotnej maloletej, ktorej táto starostlivosť vyhovuje, keďže chce byť u matky aj otca a dochádzanie či ranné vstávanie jej neprekáža. Striedavú starostlivosť podporil aj kolízny opatrovník z dôvodu veľmi dobrého vzťahu maloletej k obidvom rodičom prihladnuc k tomu, že otec sa dokáže o ňu adekvátne postarať, rovnako ako matka, pričom neboli preukázané žiadne nedostatky v starostlivosti zo strany otca. Tvrdenie matky, že otec nemá dobré osobnostné predpoklady pre výchovu maloletej, preukázané nebolo, pričom pokiaľ dôvodila nedostatočnou prípravou dcéry na vyučovanie a do školy celkovo, nemal jednoznačne preukázané, že by dochádzalo k zhoršenému prospechu maloletej práve v príčinnej súvislosti so striedavou rodičovskou starostlivosťou, teda s jej pobytom u otca. Samotná maloletá sa vyjadrila, že nie každý deň sa učivu venuje, ale nielen u otca, ale aj u matky, pričom zo správy triednej učiteľky vyplynulo, že o prospech a jej správanie sa v škole zaujímajú obaja rodičia, ktorí sa aj rovnako zúčastňujú rodičovských združení avšak príprava na vyučovanie počas pobytu u matky je dôslednejšia. Z tohto dôvodu súd, aj kolízny opatrovník apeloval na otca, aby prípravu nezanedbával a aby bol v nej dôslednejší ako doposiaľ. Dieťa však okrem vzdelania potrebuje aj záujmové aktivity, vrátane športu, v ktorých oblastiach bolo nesporné, že sa mu venuje predovšetkým otec aj v súvislosti s tehotenstvom matky, pričom nemožno predpokladať, že vzhľadom naň sa v blízkej budúcnosti jej venovať môcť bude. Zdôraznil vôľu otca vozit' maloletú v prvom týždni, počas ktorého bude v starostlivosti matky, do školy aj zo školy, čím matke uľahčí situáciu a splní aj želanie maloletej navštevovať Základnú školu v Čadci. Súčasne s rozhodnutím o striedavej starostlivosti v záujme maloletej rozhodol, že bude naďalej navštevovať Základnú školu, Rázusova v Čadci, v ktorej má spolužiakov a priateľov, čo je potrebné pre zachovanie stability, ktorú vzhľadom na svoj vek potrebuje, pretože navštevuje prvý stupeň základnej školy, kedy sa vyrovnáva s obsahom učiva, novým režimom a buduje si nové vzťahy. Nebolo by vhodné a správne, aby z takéhoto stabilného prostredia a dlhodobu zaužívaného spôsobu fungovania bola vyňatá. Matka nevyvrátila tvrdenia otca o tom, že má motorové vozidlo a že pokiaľ nebude môcť dieťa vozit' do školy sama, bude tak robiť jej súčasný partner ako doteraz, čo vzhľadom na ich spolužitie považoval súd za prirodzené. Vo vzťahu k striedavej starostlivosti matka uvádzala len svoju obavu z toho, čo môže, ale nemusí v budúcnosti nastať, pričom so svojím partnerom ešte nemala ďalšie dieťa, neboli produkované tvrdenia ani dôkazy, že by striedavá starostlivosť narušala vzťah oboch maloletých detí, alebo mu bránila. Súd je viazaný stavom daným ku dňu rozhodovania, ku ktorému fakticky v reálnej rovine striedavá starostlivosť rok bezproblémovo prebieha, čo nevyvracala ani samotná matka. Navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť, manželka aj dieťa, dopustila sa nevery, a teda kvôli nej a jej rozhodnutiu maloletá musela opustiť svoj domov a prispôbiť sa novým podmienkam, pričom jej chce znemožniť byť s otcom rovnocenný čas a zmeniť aj školu. Vzhľadom na uvedené mal za to, že obidvaja rodičia sú spôsobilí maloletú vychovávať a striedavá starostlivosť je v záujme maloletej. K matkou proklamovaným vyšším príjmom (vrátane partnera) oproti invalidnému dôchodku otca, neprihliadal majúc za to, že otec si ako vyučený stolár dokáže privyrobiť, pričom nenamietala, že doposiaľ riadne starostlivosť o maloletú nezabezpečoval, a preto výživné pri rozhodnutí o striedavej starostlivosti o maloletú rodičom neurčil. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

2) Vo výrokoch II. až VII. podala proti uvedenému rozsudku odvolanie matka maloletej podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ CSP a § 62 ods. 1 CMP a žiadala ho zmeniť tak, že maloletá bude zverená po rozvode do jej výlučnej osobnej starostlivosti, otcovi určený styk s ňou každý druhý párný víkend v mesiaci od piatku do nedele v stanovených dobách a miestom odovzdania v piatok v bydlisku otca matkou a v nedeľu otcom v bydlisku matky, ktorá bude maloletú aj zastupovať v bežných veciach a spravovať jej majetok, pričom otec bude povinný prispievať na jej výživu 30,- eur mesačne k rukám matky a tejto vyplácať aj daňový bonus a rodičovský príspevok na maloletú, keď školským zariadením, ktoré bude maloletá navštevovať, je Základná škola v Obci Klokočov, eventuálne maloletá bude zverená do striedavej jednotýždňovej osobnej starostlivosti oboch rodičov, s osobitne upravenou starostlivosťou počas vianočných, novoročných sviatkov a veľkonočných prázdnin, pričom maloletú odovzdá rodič, ktorý ju mal v osobnej starostlivosti tomu rodičovi, ktorý bude vykonávať osobnú starostlivosť v mieste bydliska odovzdávajúceho rodiča a rodič, ktorý ju nemá v osobnej starostlivosti ju má právo navštevovať, pričom zastupovať v bežných veciach a spravovať jej majetok budú obidvaja rodičia a školským zariadením, ktoré bude maloletá navštevovať v párnom týždni roka Základná škola v obci Klokočov so sídlom Ústredie 176 a v nepárnom týždni kalendárneho roka Základná škola, Rázusova 2260, Čadca. Podľa zvukového záznamu vec prejednávajúca sudkyňa mala vo veci návštevy školského zariadenia vytvorený názor ešte pred vykonaním dokazovania a svojimi otázkami v rozpore s § 202 CSP

maloletú navádzala na odpoveď ohľadne návštevy školského zariadenia. Jej tvrdeniami spolu s kolíznym opatrovníkom o nemožnosti, resp. náročnosti striedavej návštevy školských zariadení, bola dotlačená k vyjadreniu preferovania návštevy Základnej školy v Čadci. Bez vykonania akéhokoľvek dokazovania, viazaný vyhľadávacím princípom, súd argumentoval rozdielnym režimom škôl, odlišnými učebnicami, učebným plánom, prístupom vyučujúcich k plneniu školských povinností, nárokoch na výsledky vzdelávania a pod., pričom nie je zrejmé, či sa vyjadruje k rozdielu medzi školami len vo všeobecnosti alebo ku konkrétnym školám, ktoré by mala v Čadci, resp. Klokočove maloletá navštevovať. Obidve základné školy sú porovnateľné, pričom Základná škola v Klokočove má ešte lepšie materiálno-technické podmienky a je v nej posilnené aj vyučovanie slovenského jazyka s dôrazom na správnu výslovnosť a čítanie, ktorá skutočnosť môže byť prospešná pre maloletú, u ktorej došlo k zhoršeniu prospechu práve zo slovenského jazyka, pričom učebné plány na oboch školách sú v zásade identické len s malými odchýlkami v prvom ročníku a následne sú učebné plány v zásade identické. Návšteva školy v Čadci nie je v záujme maloletej kvôli vzdialenosti, ktorú bude musieť každý druhý týždeň prekonávať, a to aj v súvislosti s jej materstvom, a tým, že nevlastní osobné motorové vozidlo, ktoré vlastní jej partner a využíva ho na prepravu do práce vzdialenú cca 45 km od miesta ich bydliska. Nie je ani v záujme maloletej, aby trávila v aute niekoľko hodín týždenne, keď tento čas môže stráviť kvalitnejším spôsobom. Cestovanie navyše predstavuje pre maloletú zbytočnú záťaž a môže viesť k väčšej únave a nesústredenosti na vyučovaní. V súčasnosti je na materskej dovolenke a nemôže ju dopravovať do školského zariadenia v Čadci, čo nerieši ani skutočnosť, že otec zabezpečí odvoz maloletej počas jedného z týždňov, keď je maloletá u nej, pričom túto povinnosť má len v školskom roku 2018/2019. Navyše skutkový stav sa po narodení súrodenca maloletej zmenil, keďže tento si vyžaduje nepretržitú starostlivosť, keď aj sama maloletá sa vyjadrila, že z dôvodu trávenia dlhšieho času s maloletým chce navštevovať iba Základnú školu v Obci Klokočov, za ktorým účelom navrhla maloletú, aj ju vypočuť. Názor maloletej nepredstavuje jediné ani najdôležitejšie kritérium jej záujmu, a preto súd musí prihliadnúť aj na jej nedostatočnú prípravu na vyučovanie v čase, keď je v starostlivosti otca značný nepomer príjmov jej, jej partnera a otca, čo môže mať výrazný vplyv na úroveň starostlivosti, aj stabilitu prostredia, v ktorom vyrastá, neochotu otca komunikovať ohľadom trávenia času s maloletou a potrebu vytvorenia nových väzieb so súrodencom.

Zo správy triednej učiteľky vyplýva, že príprava na vyučovanie je dôslednejšia v čase, keď je maloletá u nej, o čom svedčí aj domáca úloha zo slovenského jazyka vyhotovená počas pobytu maloletej u otca plná pravopisných chýb, čo tento ospravedlňoval nesením zodpovednosti maloletej za svoju prácu. Počas trvania striedavej starostlivosti došlo k zhoršeniu prospechu maloletej zo slovenského jazyka a pri vyjadrení maloletej, že nie každý deň sa učivu venuje nielen u otca, ale aj u matky, poukázala na spôsob výsluchu maloletej a jej výpoveď podľa zvukového záznamu, z ktorého vyplýva, že s ňou sa pripravuje každý deň, keď chodí do školy. Rozdiel v príjmoch v prospech jej a jej priateľa oproti otcovi je 1 500,- eur, keďže jeho príjem tvorí len invalidný dôchodok vo výške 272,60 eur, a preto môže maloletej po materiálnej stránke poskytnúť omnoho lepšiu starostlivosť. Otec uviedol, že si vie privyrobiť ako stolár, keďže má zákazky, čo však napriek svojej povinnosti nepreukázal, pričom takáto forma príjmu je nestabilná. Komunikácia zo strany otca vo vzťahu k poskytovaniu informácií o trávení spoločného času s maloletou nie je dostatočná, čo nie je v jej záujme, čo potvrdil aj otec, ktorý nevidí dôvod na to, aby ju o tomto podrobne informoval a toto nevyžaduje ani od nej. Uvedené preukazuje neochotu spolupracovať s ňou vo veciach výchovy maloletej, čo jednoznačne tvorí prekážku modelu striedavej osobnej starostlivosti, ktorá by bola v najlepšom záujme maloletej, v súvislosti s čím poukázala aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove 3CoP/13/2014. V zmysle čl. 5 Zákona o rodine vytváranie vzťahov so súrodencami je jedným z kritérií, ktoré mal súd zobrať a nezobral do úvahy pri rozhodovaní o určení záujmu dieťaťa, keďže s maloletým striedavou osobnou starostlivosťou sa vytvárajú dva rozdielne svety, medzi ktorými sa bude striedať v týždňových intervaloch, čo môže viesť k jej pocitu, že nový súrodenec je len súčasťou matkinho sveta, a tým pádom oslabí jej citové väzby k súrodencom.

3) Otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky žiadal rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Mal za to, že navrhovateľka svojimi argumentmi odvádza pozornosť od skutočností, ktoré viedli k rozvodu manželstva a potrebe upraviť styk s maloletou, ktoré sú na jej ťarchu, keďže spoločnú domácnosť opustila po tom, čo mu bola neverná s partnerom, s ktorým má v súčasnosti dieťa. S navrhovateľkou pri opustení spoločnej domácnosti sa dohodli na návšteve školy v Čadci, ako aj na striedavej starostlivosti, na čo pristúpil v záujme maloletej a čo sa maloletej podľa jej výpovede a vyjadrenia kolíznej opatrovníčky páči. Takto striedavá starostlivosť ku dňu rozhodnutia súdu trvala viac než rok a osvedčila sa, keďže maloletá bola v kontakte s obidvoma rodičmi, nemala prerhnuté väzby na domácnosť v Čadci, v ktorej sa narodila a vyrastala s príbuznými a kamarátmi a takisto

poznala prostredie, v ktorom začala navštevovať školu a mohla si zvyknúť aj na nové bývanie u partnera matky, ktorého dovtedy nepoznala. Bezproblémovosti faktického stavu nasvedčovali aj skutočnosti uvedené v návrhu na rozvod. Z následných argumentov matky vyplýva, že táto má problém len s prispôbením svojho nového života tomu, že maloletú má vozit' do školy v Čadci, ktorá je ďalej od jej nového bydliska ako škola v Klokočove, v čom videl potreby a záujmy navrhovateľky, ktoré len vydáva za oprávnené záujmy a potreby maloletej. Súd viedol výsluch maloletej zodpovedajúc jej veku citlivo s použitím vysvetľujúcich otázok, ktoré sú prípustné, aby dokázala sa vyjadriť k súdom zisťovaným skutočnostiam. Nebol porušený vyhľadávací princíp, keďže súd sa zaoberal všetkými rozhodujúcimi skutočnostami, ktoré náležite posúdil na základe vykonaných dôkazov a relevantného práva. V konaní nebolo preukázané, že sa maloletej nedostatočne venuje, pričom pokiaľ ide o kontrolu domácich úloh, zastáva názor, že je pre ňu lepšie zodpovedať za ich dôsledné plnenie ako sa spoliehať na neustálu kontrolu rodičov, pričom sa jedná o bežný rozdiel v názoroch rodičov. Argument nového súrodenca matka zneužíva na dosiahnutie svojich cieľov, keďže zamlčala, že jej partner má deti aj s predchádzajúcimi partnerkami, a teda maloletá bude mať aj ďalších nevlastných súrodencov, ku ktorým by si mala budovať vzťahy. Nepomer príjmov nemôže mať vplyv na úroveň jeho starostlivosti o maloletú, pretože ako bolo preukázané, o maloletú sa riadne stará, kupuje jej školské potreby, oblečenie a berie ju na rôzne výsledky, čo dokáže vykryť jednak zo svojho invalidného dôchodku, ako aj privyrobením si ako stolár. Navrhovateľka zveličuje problém dochádzania do školy v Čadci vzdialenej 25 km, resp. 33 min. jazdy autom, keďže za to môže sama, pretože ona sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti, v ktorej má maloletá školu blízko a môže do nej dochádzať aj pešo. Navyše pol hodina nie je neprimerane dlhým časom a do školy tak chodí veľa detí a maloletá tým nijak netrpí. Skutočný problém spočíva v pohodlnosti navrhovateľky a jej nového partnera, nechote strácať čas a míňať peniaze na vozenie maloletej, keďže podľa tvrdení matky sa v čase odvozu maloletej vozí do práce s kolegom, ktorému platí 4,- eurá denne. Tvrdenia matky, že škola v Klokočove môže poskytnúť maloletej lepšie vzdelanie, nie sú pravdivé, keďže školy sú porovnateľné. Rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sa na vec nevzťahuje, pretože v danom prípade pre maloletú boli síce určené dve základné školy, ale na tento režim bola už zvyknutá od škôlky a domácnosti obidvoch rodičov boli vzdialené cca 130 km a cca 1 hod. 45 min. cesty autom.

4) Matka vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu otca zotrvala na podanom odvolaní. Poukázala na to, že súd za hlavnú príčinu rozvratu manželstva ustálil iné skutočnosti ako uvádzané otcom. Tvrdenia otca o hlavnej príčine odvolania v jej pohodlnosti sú nepravdivé a ničím nepreukázané. Zotrvala na tvrdeniach ohľadne nesprávneho vedenia výsluchu maloletej a porušenia vyhľadávacieho princípu. Poprela, že nebolo preukázané, že sa otec maloletej pri príprave na vyučovanie venuje menej, k čomu predložila aj správu z jej diagnostického vyšetrenia, z ktorej vyplýva, že maloletá má viaceré ťažkosti súvisiace s písaním a čítaním. Preto potrebuje zvýšenú domácu prípravu a venovanie zvýšenej pozornosti pri plnení školských povinností. Jej partner má z predchádzajúcich vzťahov len jedného dospelého syna, s ktorým má maloletá veľmi dobrý priateľský vzťah, keď navyše otec má viaceré partnerky, ktoré majú deti a s ktorými maloletá prichádza do styku. Je dôležité, aby si maloletá mohla dlhodobo budovať plnohodnotný súrodenecký vzťah, čo je možné len v prípade, ak bude zverená do jej osobnej starostlivosti. Materiálne možnosti jej partnera majú jednoznačne súvis s úrovňou starostlivosti o dieťa, ako aj stabilitou prostredia, v ktorom vyrastá a odmieta, že by akokoľvek v súvislosti s týmto zneužívala čiastočnú invaliditu otca. Rozporovala tvrdenie, že skutočný problém spočíva v jej pohodlnosti a nechote strácať čas a míňať peniaze na vozenie maloletej do školy v Čadci, keďže samotná maloletá vyjadrila názor, že chce chodiť do školy v Klokočove, ale otec jej to nedovolí. Súčasný stav počas doby, keď je maloletá u nej, je taký, že ak partner z pracovných dôvodov nestíha maloletú zaviesť do školy, nemá ako zabezpečiť jej odvoz, a preto musí ostávať u starej mamy v Čadci a s ňou sa nevidí, čím trpí ich vzťah, ako aj vzťah maloletej k novonarodenému súrodencovi. Z rozhodnutia Krajského súdu v Nitre nevyplýva, že k nariadeniu striedavej návštevy školských zariadení môže dôjsť len v prípade, pokiaľ vzdialenosť, ktorú by muselo dieťa cestovaním prekonať, dosiahne určitú veľkosť, ale pokiaľ to s ohľadom na konkrétne okolnosti lepšie zabezpečí záujem dieťaťa. Vzhľadom na uvedené mala na rozdiel od názoru otca o preferovaní striedavej osobnej starostlivosti za to, že nie sú podmienky pre jej určenie.

5) Otec vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že jej tvrdenia o tom, že má viaceré partnerky s deťmi, nie sú pravdivé. Práve naopak partner matky má aj ďalšiu dcéru a na dochádzanie do práce, keďže pracuje vo výrobe, nepotrebuje auto. Matka odmieta jeho pomoc vo forme týždenného vozenia maloletej do školy, ktorá by sčasti riešila jej problémy. U maloletej bola zistená ľahšia forma dislexie a disotografie, t. j. jej problémy v gramatike a slovenčine neboli spôsobené tým,

že by sa s ňou málo učil, ani vzdialenosťou školy, ale špecifickou poruchou učenia, ktorá je biologicky podmienená a vedie k zníženej schopnosti maloletej správne čítať a správne pochopiť a uplatniť pravidlá pravopisu. Poruche sa treba prispôbiť zmenou spôsobu prípravy maloletej a pokiaľ sa stav nezlepší, programom integrácie, teda zavedením špecifického učiva, na čo je škola v Čadci pripravená. Uvedené je problémom, ktorý treba riešiť a nie maloletú zbytočne stresovať zmenou školy, v ktorej sa cíti dobre a má v nej veľa kamarátov, resp. režimom dvoch škôl, s dvoma učivami, dvoma kolektívami žiakov a pedagógov, ktorý budú mať nevyhnutne iné metódy učenia a známokovania a pod., čo by maloletú len zbytočne zaťažilo. Napriek zistenej poruche má maloletá stále dobré výsledky, pričom on stav neberie na ľahkú váhu a s učením, aby napredovala, jej pomáha.

6) Kolízny opatrovník sa k veci nevyjadril.

7) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, vrátane nároku na náhradu trov konania.

8) Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedla v rámci odvolacieho konania matka maloletej, konštatuje, že súd prvej inštancie v konaní o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani odvolateľka vo svojom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvoinštančný súd nevyšporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery.

9) Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím námietkam matky maloletého dieťaťa krajský súd dopĺňa, že v priebehu konania bolo preukázané, že obidvaja rodičia majú materiálne, aj osobnostné predpoklady na výchovu maloletej, ktorá sa od opustenia spoločnej domácnosti matkou po nadviazanej známosti s terajším partnerom už viac ako rok vo faktickej fungujúcej striedavej starostlivosti obidvoch rodičov nachádza a táto je v jej záujme, pričom zverenie dieťaťa do striedavej starostlivosti oboch rodičov, ak o ňu prejaví záujem aspoň jeden z nich, je primárne (§ 24 ods. 2 Zákona o rodine). Navyše samotná matka navrhla, aby maloletá bola zverená aj do striedavej starostlivosti úplne totožnej so striedavou starostlivosťou nariadenou súdom okrem toho, že by navštevovala dve školské zariadenia na rozdiel od jedného v Čadci. Matka pritom ani len netvrdila, že by otec počas striedavej starostlivosti sa o maloletú či už po materiálnej, resp. výchovnej stránke riadne nestaral, sama tvrdiac, že maloletá má s otcom pekný vzťah a má ho veľmi rada. Matka ani len netvrdila, že by mala výhrady k voľnočasovým aktivitám otca s maloletou, ktoré by boli v jej neprospech, resp. v rozpore s predstavami a požiadavkami matky na trávenie voľného času, keď otec voľnočasové aktivity vzhľadom na jej tehotenstvo a teraz materstvo zabezpečuje v prevažnej miere, resp. úplne, pričom maloletá ju vždy o nich telefonicky informuje.

Námietka matky, že otec nevenuje dostatočnú pozornosť príprave a kontrole maloletej na vyučovanie zo slovenského jazyka, z ktorého dôvodu mala z neho na konci 1. ročníka dvojku, neobstojí, lebo aj keď príprava s otcom nebola taká dôsledná, z dôvodu, aby sa učila samostatnosti, čo bolo súdom otcovi vytknuté a s učením jej už pomáha, je jej síce zhoršený, ale vôbec nie zlý prospech zapríčinený zistenou dislexiou a disotografiou, čo matka nepopierala.

Krajský súd ďalej dopĺňa, že by bolo naivné domnievať sa, že súd nemá názor na vec, ktorý sa počas konania mení, pričom jediný relevantný názor je vyjadrený v odôvodnení rozhodnutia, z ktorého vyplýva, že za školské zariadenie, ktoré bude maloletá navštevovať, neurčil Základnú školu, Rázusova 2260, Čadca, pretože je kvalitnejšia ako Základná škola v Klokočove, ale preto, že je to v záujme maloletej, keďže má v nej spolužiakov a priateľov, čo je súčasťou stability, ktorú vo svojom veku potrebuje, prihliadnúc k tomu, že navštevuje prvý stupeň základnej školy, kedy sa vyrovnáva s obsahom učiva, novým režimom a buduje nové vzťahy, vychádzajúc aj z časového intervalu striedavej starostlivosti, keď režim škôl (nie učebný plán) je rôzny, takisto prístup vyučujúcich k plneniu školských povinností, vrátane nárokov na výsledky vzdelania, čo matka nepopierala.

V súvislosti s uvedeným krajský súd dopĺňa, že súd pri svojom rozhodovaní prihliada na názor maloletého, ktorého za tým účelom vypočuje (§ 38 CMP, § 43 Zákona o rodine). Aj maloletého je však povinný primerane jeho veku a rozumovým schopnostiam oboznámiť s predmetom konania a jeho

výsluchu a tento mu, taktiež primerane jeho veku a rozumovej vyspelosti vysvetliť, čomu postup súdu I. inštalácie zodpovedal. Názor maloletého je pritom jedným z kritérií, na ktoré súd pri rozhodovaní prihliadne, pričom ako matka správne skonštatovala, nie je to kritérium jediné, čo vyplýva aj z rozhodnutia súdu, ktorý pri určení školského zariadenia vychádzal z hľadísk vyššie uvedených, z ktorého dôvodu krajský súd maloletú nevypočúval, keďže ich považoval za správne.

K ďalším námietkam matky, že kvôli vzdialenosti školského zariadenia maloletá musí tráviť niekoľko hodín týždenne v aute, ktoré by mohla tráviť kvalitnejším spôsobom, s novým súrodencom na vybudovanie si vzťahu s ním, že je to záťaž, ktorá by mohla viesť k väčšej únave a nesústredenosti na vyučovaní krajský súd dopĺňa, že sa jedná o tvrdenia hypotetické, ničím nepodložené a preto pre rozhodnutie súdu nevýznamné, keďže pre súd je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

10) Vychádzajúc aj z uvedeného, vysporiadajúc sa s podstatnými tvrdeniami matky v odvolacom konaní krajský súd rozsudok súdu prvej inštalácie vrátane trov konania ako vecne správny potvrdil.

11) O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, § 52 ods. 1 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na ich náhradu nepriznal, keďže nezistil také okolnosti prípadu, na základe ktorých by priznanie náhrady trov konania bolo spravodlivé (§ 55 CMP).

12) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštalácii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).